

32003L0010

L 42/38

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

15.2.2003

**DIRECTIVA 2003/10/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 6 februarie 2003**

**privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate
de agenți fizici (zgomot)**

[a șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 137 alineatul (2) al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾, prezentată după consultarea Comitetului consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾, având în vedere textul comun aprobat de Comitetul de conciliere la 8 noiembrie 2002,

întrucât:

- (1) În temeiul tratatului, Consiliul poate adopta, prin intermediul directivelor, cerințe minime pentru a încuraja îmbunătățirea, în special, a mediului de muncă, în vederea garantării unui nivel mai bun de protecție a sănătății și a securității lucrătorilor. Aceste directive trebuie să evite impunerea unor constrângeri administrative, financiare și juridice care ar împiedica crearea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.
- (2) Deoarece, în conformitate cu tratatul, prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte, punerea sa în aplicare nu trebuie să servească la justificarea vreunui regres în raport cu situația deja existentă în fiecare stat membru.
- (3) Directiva 86/188/CEE a Consiliului din 12 mai 1986 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la zgomot la locul de muncă ⁽⁴⁾ prevede că aceasta va fi reexaminată de către Consiliu la propunerea Comisiei, în vederea reducerii riscurilor în cauză, având în vedere, în special, progresele cunoștințelor științifice și tehnologice.

(4) Comunicarea Comisiei privind programul său în domeniul securității, igienei și sănătății la locul de muncă ⁽⁵⁾ prevede adoptarea unor măsuri de promovare a securității la locul de muncă, urmărind în special extinderea domeniului de aplicare a Directivei 86/188/CEE și reevaluarea valorilor de prag. Consiliul a luat act de aceasta în Rezoluția sa din 21 decembrie 1987 privind securitatea, igiena și sănătatea la locul de muncă ⁽⁶⁾.

(5) Comunicarea Comisiei privind programul său de acțiune referitor la punerea în aplicare a Cartei comunitare a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor prevede introducerea de cerințe minime de sănătate și securitate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici. În septembrie 1990, Parlamentul European a adoptat o rezoluție privind acest program de acțiune ⁽⁷⁾, invitând în special Comisia să elaboreze o directivă specifică privind riscurile legate de zgomot și vibrații și de orice alt agent fizic de la locul de muncă.

(6) În prima etapă, Parlamentul European și Consiliul au adoptat la 25 iunie 2002 Directiva 2002/44/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (vibrații) [a șaisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] ⁽⁸⁾.

(7) În a doua etapă, se consideră adecvată introducerea unor măsuri care să protejeze lucrătorii împotriva riscurilor generate de zgomot, dat fiind impactul acestuia asupra sănătății și securității lucrătorilor, în special vătămarea auzului. Aceste măsuri urmăresc nu numai să asigure sănătatea și securitatea fiecărui lucrător luat separat, ci și să creze o bază minimă de protecție pentru toți lucrătorii din Comunitate, cu scopul de a evita posibilele denaturări ale concurenței.

(8) Cunoștințele științifice actuale privind efectele pe care le are expunerea la zgomot asupra sănătății și securității nu sunt suficiente pentru a permite definirea nivelurilor exacte de expunere care includ toate riscurile pentru sănătate și securitate, în special în ceea ce privește efectele zgomotului, altele decât cele de natură auditivă.

⁽¹⁾ JO C 77, 18.3.1993, p. 12 și JO C 230, 19.8.1994, p. 3.

⁽²⁾ JO C 249, 13.9.1993, p. 28.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 20 aprilie 1994 (JO C 128, 9.5.1994, p. 146), confirmat la 16 septembrie 1999 (JO C 54, 25.2.2000, p. 75). Poziția comună a Consiliului din 29 octombrie 2001 (JO C 45 E, 19.2.2002, p. 41) și Decizia Parlamentului European din 13 martie 2002 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO L 137, 24.5.1986, p. 28. Directivă modificată de Directiva 98/24/CE (JO L 131, 5.5.1998, p. 11).

⁽⁵⁾ JO C 28, 3.2.1988, p. 3.

⁽⁶⁾ JO C 28, 3.2.1988, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 260, 15.10.1990, p. 167.

⁽⁸⁾ JO L 177, 6.7.2002, p. 13.

- (9) Un sistem de protecție împotriva zgomotului trebuie să se limiteze la definirea, fără detalii inutile, a obiectivelor care trebuie atinse, a principiilor care trebuie respectate și a valorilor fundamentale care trebuie utilizate, pentru a permite statelor membre să aplice cerințele minime în mod echivalent.
- (10) Nivelul expunerii la zgomot poate fi redus mai eficient prin incorporarea măsurilor preventive în concepția posturilor de lucru și a locurilor de muncă și prin selectarea echipamentelor, procedurilor și metodelor de lucru, astfel încât să se dea prioritate reducerii riscului la sursă. Dispozițiile referitoare la echipamente și metode de lucru contribuie astfel la protecția lucrătorilor în cauză. În conformitate cu principiile generale de prevenire enunțate la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă ⁽¹⁾, măsurile de protecție colectivă au prioritate în raport cu măsurile de protecție individuală.
- (11) Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor din Rezoluția A 468 (12) a Organizației Maritime Internaționale oferă orientări privind reducerea zgomotului la sursă la bordul navelor. Trebuie ca statele membre să fie în măsură să prevadă o perioadă de tranziție în privința personalului de la bordul navelor maritime.
- (12) În scopul corecteii evaluării a expunerii lucrătorilor la zgomot, este util să se aplice o metodă de măsurare obiectivă, făcându-se astfel trimitere la standardul general recunoscut ISO 1999:1990. Valorile estimate sau măsurate în mod obiectiv trebuie să fie decisive pentru inițierea acțiunilor prevăzute la valorile inferioare și superioare de expunere care declanșează acțiunea. Valorile limită de expunere sunt necesare pentru a evita vătămarea ireversibilă a auzului lucrătorilor. Trebuie ca zgomotul care ajunge la ureche să fie menținut sub valorile limită de expunere.
- (13) Caracteristicile particulare ale sectoarelor muzicii și divertismentului necesită orientări practice care să permită aplicarea efectivă a dispozițiilor prezentei directive. Statele membre trebuie să fie autorizate să folosească o perioadă de tranziție pentru elaborarea unui cod de conduită care să prevadă orientări practice care să ajute lucrătorii și angajatorii din aceste sectoare să atingă nivelurile de protecție stabilite în prezenta directivă.
- (14) Este necesar ca angajatorii să se adapteze la progresul tehnic și cunoștințele științifice privind riscurile legate de expunerea la zgomot, în vederea îmbunătățirii protecției sănătății și securității lucrătorilor.

- (15) Dat fiind că prezenta directivă este o directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE, aceasta din urmă se aplică expunerii lucrătorilor la zgomot, fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive sau speciale cuprinse în prezenta directivă.
- (16) Prezenta directivă constituie un element concret în cadrul realizării dimensiunii sociale a pieței interne.
- (17) Trebuie adoptate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectiv și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă, care este a șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE, stabilește cerințele minime privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătate și securitate generate sau care pot fi generate de expunerea la zgomot, în special împotriva riscurilor pentru auz.
- (2) Cerințele prezentei directive se aplică activităților în timpul exercitării cărora lucrătorii sunt sau riscă să fie expuși, prin natura muncii lor, la riscuri generate de zgomot.
- (3) Directiva 89/391/CEE se aplică pe deplin tuturor domeniilor menționate la alineatul (1), fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive și/sau specifice cuprinse în prezenta directivă.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, parametrii fizici utilizați ca elemente predictive de risc se definesc după cum urmează:

- (a) presiunea acustică de vârf ($p_{\text{vârf}}$): valoarea maximă a presiunii acustice instantanee, ponderată cu frecvența „C”;

⁽¹⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (b) nivelul zilnic de expunere la zgomot ($L_{EX,8h}$) (dB(A) re. 20 μ Pa): media ponderată cu durata a nivelurilor de expunere la zgomot într-o zi lucrătoare nominală de 8 ore, definită de standardul internațional ISO 1999:1990, punctul 3.6. Noțiunea acoperă toate zgomotele prezente la locul de muncă, inclusiv zgomotul intermitent;
- (c) nivelul săptămânal de expunere la zgomot ($L_{EX,8h}$): media ponderată cu durata a nivelurilor zilnice de expunere la zgomot într-o săptămână nominală de 5 zile lucrătoare de 8 ore, definită de standardul internațional ISO 1999:1990, punctul 3.6 (nota 2).

Articolul 3

Valori limită de expunere și valori de expunere care declanșează acțiunea

(1) În sensul prezentei directive, valorile limită de expunere și valorile de expunere care declanșează acțiunea ale nivelurilor zilnice de expunere la zgomot și ale presiunii acustice de vârf sunt stabilite la:

- (a) valori limită de expunere: $L_{EX,8h} = 87$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 200$ Pa ⁽¹⁾;
- (b) valori superioare de expunere care declanșează acțiunea: $L_{EX,8h} = 85$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 140$ Pa ⁽²⁾;
- (c) valori inferioare de expunere care declanșează acțiunea: $L_{EX,8h} = 80$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 112$ Pa ⁽³⁾.

(2) Atunci când se aplică valorile limită de expunere, determinarea expunerii efective a lucrătorului ia în considerare atenuarea asigurată de mijloacele individuale de protecție auditivă purtate de lucrător. Valorile de expunere care declanșează acțiunea nu iau în considerare efectele nici unui astfel de mijloc de protecție.

(3) În situații pe deplin justificate și în cazul activităților în care expunerea zilnică are variații mari de la o zi la alta, statele membre pot să folosească, în scopul aplicării valorilor limită de expunere și a valorilor de expunere care declanșează acțiunea, nivelul săptămânal de expunere la zgomot în locul nivelului zilnic la evaluarea nivelurilor de zgomot la care sunt expuși lucrătorii, cu condiția ca:

- (a) nivelul săptămânal de expunere la zgomot indicat prin monitorizare adecvată să nu depășească valoarea limită de expunere de 87 dB(A);
- (b) să se ia măsuri adecvate în scopul reducerii la minim a riscurilor asociate cu aceste activități.

⁽¹⁾ 140 dB (C) în relație cu 20 μ Pa.

⁽²⁾ 137 dB (C) în relație cu 20 μ Pa.

⁽³⁾ 135 dB (C) în relație cu 20 μ Pa.

SECȚIUNEA II

OBLIGAȚIILE ANGAJATORILOR

Articolul 4

Determinarea și evaluarea riscurilor

(1) În îndeplinirea obligațiilor definite la articolul 6 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE, angajatorul evaluează și, dacă este necesar, măsoară nivelurile de zgomot la care sunt expuși lucrătorii.

(2) Metodele și aparatura folosite sunt adaptate la condițiile existente, luând în considerare, în special, caracteristicile zgomotului care este măsurat, durata expunerii, factorii de mediu și caracteristicile aparatului de măsură.

Aceste metode și această aparatură permit să se determine parametrii definiți la articolul 2 și să se decidă dacă, într-o situație dată, valorile stabilite la articolul 3 sunt depășite.

(3) Metodele folosite pot cuprinde eșantionarea, care este reprezentativă pentru expunerea personală a lucrătorului.

(4) Evaluarea și măsurarea prevăzute la alineatul (1) se planifică și se efectuează de către serviciile competente la intervale adecvate, luând în considerare, în special, dispozițiile articolului 7 din Directiva 89/391/CEE privind competențele necesare în termeni de servicii sau persoane. Datele obținute din evaluarea și măsurarea nivelului de expunere la zgomot se păstrează într-o formă care să permită consultarea lor la o dată ulterioară.

(5) Atunci când se aplică prezentul articol, aprecierea rezultatelor măsurătorii ia în considerare inexactitățile de măsurare determinate în conformitate cu practica metrologică.

(6) În temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 89/391/CEE, angajatorul acordă o atenție deosebită, în desfășurarea evaluării riscului, următoarelor elemente:

- (a) nivelul, tipul și durata expunerii, inclusiv expunerea la zgomot intermitent;
- (b) valorile limită de expunere și valorile de expunere care declanșează acțiunea, stabilite la articolul 3 din prezenta directivă;
- (c) orice impact asupra sănătății și securității lucrătorilor aparținând unor grupe de risc deosebit de sensibile;
- (d) în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, orice impact asupra sănătății și securității lucrătorilor rezultat din interacțiuni între zgomot și substanțe ototoxice din mediul profesional și între zgomot și vibrații;
- (e) orice impact indirect asupra sănătății și securității lucrătorilor rezultat din interacțiuni între zgomot și semnalele de avertizare sau alte sunete care trebuie păstrate pentru a reduce riscul de accidente;
- (f) informații privind emisia de zgomot furnizate de producătorii echipamentelor de lucru în conformitate cu directivele comunitare pertinente;
- (g) existența unor echipamente de lucru alternative, proiectate pentru a reduce emisia de zgomot;
- (h) extinderea expunerii la zgomot peste orele de lucru normale, pe răspunderea angajatorului;

- (i) informații adecvate obținute în urma supravegherii sănătății, inclusiv informații publicate, în măsura posibilului;
- (j) disponibilitatea mijloacelor de protecție auditivă cu caracteristici adecvate de atenuare.

(7) Angajatorul se află în posesia unei evaluări a riscului în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/391/CEE și identifică măsurile care trebuie luate în conformitate cu articolele 5 - 8 din prezenta directivă. Evaluarea riscului se înregistrează într-un format adecvat, în conformitate cu legislația și practicile naționale. Evaluarea riscului se actualizează cu regularitate, în special dacă s-au produs modificări semnificative în urma cărora ar putea deveni caducă sau atunci când rezultatele supravegherii sănătății îi dovedesc necesitatea.

Articolul 5

Dispoziții în scopul evitării sau reducerii expunerii

(1) Luând în considerare progresul tehnic și disponibilitatea măsurilor de control al riscului la sursă, riscurile generate de expunerea la zgomot se elimină la sursă sau se reduc la minim.

Reducerea acestor riscuri are la bază principiile generale de prevenire prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 89/391/CEE și iau în considerare în special:

- (a) alte metode de lucru care necesită mai puțină expunere la zgomot;
- (b) alegerea unor echipamente de lucru adecvate, având în vedere natura muncii, care să emită cât mai puțin zgomot posibil, inclusiv posibilitatea de a pune la dispoziția lucrătorilor echipamentul de lucru care respectă dispozițiile comunitare, cu scopul sau efectul de a limita expunerea la zgomot;
- (c) proiectarea și amenajarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;
- (d) informarea și formarea profesională adecvată a lucrătorilor, pentru ca aceștia să utilizeze echipamentele de lucru în mod corect, în vederea reducerii la minim a expunerii la zgomot;
- (e) reducerea zgomotului prin mijloace tehnice:
 - (i) reducerea zgomotului aerian, de exemplu cu ajutorul elementelor de compartimentare, spațiilor tampon, căptușelilor fonoabsorbante;
 - (ii) reducerea zgomotului structural, de exemplu prin montare de tampoane sau dublaje fonoizolante;
- (f) programe adecvate de întreținere a echipamentelor de lucru, a locului de muncă și a sistemelor de la locul de muncă;
- (g) organizarea muncii astfel încât să se reducă zgomotul:
 - (i) limitarea duratei și intensității expunerii;
 - (ii) programe de lucru adecvate, cu perioade suficiente de odihnă.

(2) Pe baza evaluării riscurilor prevăzute în articolul 4, dacă valorile de expunere superioare care declanșează acțiunea sunt depășite, angajatorul stabilește și aplică un program de măsuri tehnice și organizatorice destinat să reducă expunerea la zgomot, luând în considerare, în special, măsurile prevăzute la alineatul (1).

(3) Pe baza evaluării riscurilor prevăzute la articolul 4, se semnalizează adecvat locurile de muncă în care lucrătorii pot fi expuși la un zgomot care depășește valorile superioare de expunere care declanșează acțiunea. Aceste locuri trebuie, de asemenea, delimitate, limitându-se și accesul la acestea, dacă este posibil din punct de vedere tehnic și dacă riscul expunerii justifică acest lucru.

(4) În cazul în care, datorită naturii activității, un lucrător beneficiază de utilizarea locurilor de odihnă, pe răspunderea angajatorului, zgomotul în aceste locuri se reduce la un nivel compatibil cu scopul amenajării lor și cu condițiile de utilizare.

(5) În aplicarea articolului 15 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul adaptează măsurile prevăzute în prezentul articol la nevoile lucrătorilor care aparțin grupelor de risc deosebit de sensibile.

Articolul 6

Protecția individuală

(1) Dacă riscurile generate de expunerea la zgomot nu pot fi prevenite prin alte mijloace, lucrătorilor li se pun la dispoziție și aceștia folosesc mijloace de protecție auditivă individuale, adecvate și corect ajustate, în conformitate cu dispozițiile Directivei 89/656/CEE a Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă [a treia directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE ⁽¹⁾] și cu cele ale articolului 13 alineatul (2) din Directiva 89/391/CEE și în condițiile stabilite mai jos:

- (a) atunci când expunerea la zgomot depășește valorile de expunere inferioare care declanșează acțiunea, angajatorul pune la dispoziția lucrătorilor mijloace de protecție auditivă individuale;
- (b) atunci când expunerea la zgomot atinge sau depășește valorile superioare de expunere care declanșează acțiunea, se folosesc mijloacele de protecție auditivă individuale;
- (c) mijloacele de protecție auditivă individuale se aleg astfel încât să elimine riscurile pentru auz sau să le reducă la minim.

(2) Angajatorul depune toate eforturile pentru a asigura purtarea mijloacelor de protecție auditivă individuale și este obligat să verifice eficiența măsurilor luate în aplicarea prezentului articol.

⁽¹⁾ JO L 393, 30.12.1989, p. 18.

Articolul 7

Limitarea expunerii

- (1) Expunerea lucrătorului, determinată în conformitate cu articolul 3 alineatul (2), nu poate depăși, în nici un caz, valorile limită de expunere.
- (2) Dacă, în pofida măsurilor luate în vederea aplicării prezentei directive, se constată expuneri peste valorile limită, angajatorul:
- (a) ia măsuri imediate de reducere a expunerii sub valorile limită;
 - (b) stabilește cauzele expunerii excesive;
 - (c) adaptează măsurile de protecție și prevenire pentru a evita orice repetare.

Articolul 8

Informarea și formarea lucrătorilor

Fără a aduce atingere articolelor 10 și 12 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul asigură informarea și formarea lucrătorilor expuși la locul de muncă la zgomot cu valori egale sau mai mari decât valorile inferioare de expunere care declanșează acțiunea și a reprezentanților acestor lucrători, cu privire la riscurile generate de expunerea la zgomot, în special referitor la:

- (a) natura acestor riscuri;
- (b) măsurile luate în aplicarea prezentei directive, pentru a elimina sau a reduce la minim riscurile datorate zgomotului, inclusiv împrejurările în care se aplică aceste măsuri;
- (c) valorile limită de expunere și valorile de expunere care declanșează acțiunea stabilite la articolul 3 din prezenta directivă;
- (d) rezultatele evaluării și măsurării zgomotului, realizate în aplicarea articolului 4 din prezenta directivă, însoțite de o explicație a semnificației lor și a riscurilor potențiale;
- (e) folosirea corectă a mijloacelor de protecție auditivă;
- (f) utilitatea și metoda de depistare și semnalare a simptomelor vătămării auzului;
- (g) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății și scopul acestei supravegheri, în conformitate cu articolul 10 din prezenta directivă;
- (h) practicile profesionale sigure care reduc la minim expunerea la zgomot.

Articolul 9

Consultarea și participarea lucrătorilor

Consultarea și participarea lucrătorilor sau a reprezentanților lor se desfășoară în conformitate cu articolul 11 din Directiva 89/391/CEE în chestiunile reglementate de prezenta directivă, în special:

- evaluarea riscurilor și identificarea măsurilor care trebuie luate, prevăzute la articolul 4;
- măsurile destinate să elimine sau să reducă riscurile generate de expunerea la zgomot, prevăzute la articolul 5;
- alegerea mijloacelor de protecție auditivă individuale prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (c).

SECȚIUNEA III

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 10

Supravegherea sănătății

(1) Fără a aduce atingere articolului 14 din Directiva 89/391/CEE, statele membre adoptă dispoziții pentru a asigura supravegherea adecvată a sănătății lucrătorilor, atunci când rezultatele evaluării și măsurării prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din prezenta directivă indică un risc pentru sănătatea acestora. Aceste dispoziții, inclusiv cerințele specificate pentru fișele medicale și posibilitatea consultării acestora, se introduc în conformitate cu legislațiile și practicile naționale.

(2) Un lucrător a cărui expunere la zgomot depășește valorile superioare de expunere care declanșează acțiunea are dreptul de a beneficia de un control al auzului efectuat de către un medic sau de către altă persoană având calificarea corespunzătoare sub responsabilitatea unui medic, în conformitate cu legislația și practica națională. Controlul audiometric preventiv este disponibil, de asemenea, pentru lucrătorii a căror expunere la zgomot depășește valorile inferioare de expunere care declanșează acțiunea, atunci când evaluarea și măsurările prevăzute la articolul 4 alineatul (1) indică un risc pentru sănătate.

Aceste controale au ca obiectiv diagnosticarea precoce a oricărei pierderi auditive datorate zgomotului și păstrarea funcției auditive.

(3) Statele membre adoptă dispoziții prin care se asigură, pentru fiecare lucrător care face obiectul supravegherii în conformitate cu alineatele (1) și (2), întocmirea și actualizarea unei fișe medicale individuale. Fișele medicale conțin un rezumat al rezultatelor supravegherii sănătății. Acestea sunt păstrate într-o formă care să permită consultarea ulterioară, cu respectarea secretului medical.

Exemplare ale fișelor medicale pertinente se prezintă autorității competente, la cerere. Fiecare lucrător, la cererea sa, are acces la fișa medicală individuală.

(4) În cazul în care, în urma supravegherii funcției auditive, se constată că un lucrător prezintă o deteriorare identificabilă a auzului, un medic sau un specialist, dacă medicul consideră necesar, apreciază dacă este probabil ca deteriorarea să fie rezultatul expunerii la zgomot la locul de muncă. În acest caz:

- (a) lucrătorul este informat de medic sau de altă persoană cu calificarea adecvată cu privire la rezultatele sale personale;
- (b) angajatorul:
 - (i) revizuieste evaluarea riscurilor realizată în temeiul articolului 4;
 - (ii) revizuieste măsurile prevăzute pentru eliminarea sau reducerea riscurilor în temeiul articolelor 5 și 6;
 - (iii) ține cont de avizul specialistului în medicina muncii sau al altei persoane cu calificare adecvată sau al autorității competente, în vederea aplicării oricărei măsuri necesare pentru a elimina sau reduce riscurile în conformitate cu articolele 5 și 6, inclusiv posibilitatea de a transfera lucrătorul într-un loc de muncă alternativ, unde nu mai există risc de expunere;
 - (iv) organizează supravegherea sistematică a sănătății și asigură reexaminarea stării de sănătate a oricărui alt lucrător care a suferit o expunere asemănătoare.

Articolul 11

Derogări

(1) În situații excepționale în care, dată fiind natura activității, este probabil ca utilizarea integrală și corectă a mijloacelor de protecție auditivă individuale să conducă la riscuri mai mari pentru sănătate sau securitate decât neutilizarea lor, statele membre pot acorda derogări de la dispozițiile articolului 6 alineatul (1) literele (a) și (b) și ale articolului 7.

(2) Derogările menționate la alineatul (1) se acordă de către statele membre în urma consultării, în conformitate cu legislațiile și practicile naționale, cu partenerii sociali și, după caz, cu autoritățile medicale competente. Aceste derogări trebuie să fie însoțite de condiții care garantează, luând în considerare situațiile speciale, că riscurile rezultate se reduc la minim și că lucrătorii în cauză fac obiectul unei supravegheri sporite a sănătății. Aceste derogări se revizuiesc la fiecare patru ani și se retrag imediat ce încetează situațiile care le justifică.

(3) La fiecare patru ani, statele membre înaintează Comisiei o listă cu derogările menționate la alineatul (1), indicând cu exactitate motivele și împrejurările care le-au determinat să acorde aceste derogări.

Articolul 12

Modificări tehnice

Modificările de natură strict tehnică se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare stabilită la articolul 13 alineatul (2) și în funcție de:

- (a) adoptarea directivelor în materie de armonizare tehnică și standardizare cu privire la proiectarea, construirea, fabricarea sau construirea echipamentului de lucru și a locului de muncă;
- (b) progresul tehnic, evoluția celor mai adecvate standarde sau specificații europene armonizate și noile cunoștințe despre zgomot.

Articolul 13

Comitetul

(1) Comisia este sprijinită de comitetul prevăzut la articolul 17 din Directiva 89/391/CEE.

(2) Atunci când se face o trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului, cu respectarea dispozițiilor articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 14

Codul de conduită

În contextul aplicării prezentei directive, statele membre elaborează, în consultare cu partenerii sociali și în conformitate cu legislația și practicile naționale, un cod de conduită care prevede orientări practice care să ajute lucrătorii și angajatorii din sectorul muzicii și al divertismentului să își îndeplinească obligațiile legale stabilite în prezenta directivă.

Articolul 15

Abrogarea

Directiva 86/188/CEE se abrogă cu efect de la data prevăzută la articolul 17 alineatul (1) primul paragraf.

SECȚIUNEA IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 16

Rapoarte

Statele membre raportează Comisiei la fiecare cinci ani cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentei directive, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali. Raportul conține o descriere a celor mai bune practici de prevenire a zgomotului cu efecte dăunătoare asupra sănătății, precum și a altor forme de organizare a muncii, împreună cu măsurile luate de statele membre în vederea comunicării acestor cunoștințe despre cele mai bune practici.

Pe baza acestor rapoarte, Comisia efectuează o evaluare de ansamblu a aplicării prezentei directive, inclusiv din punctul de vedere al progreselor științifice și tehnice și ținând cont, între altele, de implicațiile prezentei directive asupra sectorului muzicii și divertismentului. Comisia informează Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social, precum și Comitetul consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă și, dacă este nevoie, propune modificări.

Articolul 17

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la data de 15 februarie 2006. Statele membre informează de îndată Comisia în acest sens.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Pentru a putea ține seama de situații particulare, statele membre dispun, dacă este nevoie, de o perioadă suplimentară de cinci ani începând cu 15 februarie 2006, adică în total opt ani, pentru a pune în aplicare dispozițiile articolului 7 privind personalul de la bordul navelor maritime.

Pentru a permite elaborarea unui cod de conduită care să prevadă orientări practice privind aplicarea dispozițiilor prezentei directive, statele membre au dreptul să folosească o perioadă de tranziție de maximum doi ani începând cu 15 februarie 2006, adică în total cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, pentru a se conforma cu aceasta în ceea ce privește sectorul muzicii și al divertismentului, cu condiția păstrării, în această perioadă, a nivelurilor de protecție deja atinse de fiecare stat membru în ceea ce privește lucrătorii din aceste sectoare de activitate.

(3) Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă sau le-au adoptat deja în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 6 februarie 2003.

Pentru Parlamentul European

Președintele

P. COX

Pentru Consiliu

Președintele

G. EFTHYMIU